

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ghenadi Caraulan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ și obligarea stabilirii pensiei,

împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 21 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a respins ca neîntemeiată pretenția intimatului Ghenadi Caraulan de încasare a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul examinării cauzei în ordine de apel,

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2019 Ghenadi Caraulan, reprezentat de avocatul Irina Raducan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ și obligarea stabilirii pensiei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne începând cu anul 1996 și până în anul 2019, ultima funcție deținută fiind de subofițer al serviciului patrulare al secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Briceni al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

În temeiul ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 44 ef. din 01 februarie 2019, a încetat contractul individual de muncă, obținând dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne, cu calculul vechimii în muncă de 24 ani 02 luni și 09 zile, achitarea îndemnizației unice corespunzătoare vechimii muncii, în legătură cu pensionarea și a compensației bănești pentru concediile neutilizate.

Respectiv, cu calculul prezentat și alte acte necesare s-a prezentat la Casa Națională de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Ocnița, care nu i-a luat în calcul perioada de timp când a activat în funcția de polițist-șofer al Izolatorului de Detenție Provizorie al CPR Briceni, (07 octombrie 2011 - 21 decembrie 2011).

Nefiind de acord cu soluția emisă, la 17 aprilie 2019, reclamantul a solicitat, prin cerere prealabilă efectuarea recalculării pensiei pentru perioada menționată, însă din motive neîntemeiate a fost respinsă, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune de contencios administrativ.

Ghenadi Caraulan, reprezentat de avocatul Irina Raducan a solicitat recunoașterea legalității certificatului Ministerului Afacerilor Interne nr. 34/25-1239 din 14 februarie 2019, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să anuleze decizia nr. 38/2019/12658 din 16 februarie 2019 cu acceptarea dosarului său de pensionare, compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1500 de lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 20000 de lei.

La 21 ianuarie 2020 Ghenadi Caraulan, reprezentat de avocatul Irina Raducan, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.38/2019/12658, privind refuzul stabilirii pensiei lui Ghenadi Caraulan, anularea refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1160/19 din 28 mai 2019, privind recunoașterea vechimii în muncă a reclamantului și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i stabilească acestuia pensia în baza certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Briceni, nr. 34/25-239 din 14 februarie 2019 (f.d. 73).

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Ghenadi Caraulan a fost admisă parțial, fiind anulată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale (oficiul teritorial Ocnița) nr. 38/2019/12658 din 17 aprilie 2019 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1160/19 din 29 mai 2019 privind refuzul stabilirii pensiei pentru vechime în muncă reclamantului Ghenadi Caraulan. Totodată, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil în privința reclamantului Ghenadi Caraulan privind stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în baza certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Briceni nr.34/25-1239 din 14 februarie 2019 și s-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul reclamantului Ghenadi Caraulan cheltuielile de judecată în sumă de 2 400 de lei.

Cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 90).

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 27 ianuarie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel nemotivat, care ulterior la 02 martie 2020 a fost completat cu motivare, solicitând casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 21 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a respins ca neîntemeiată pretenția intimatului Ghenadi Caraulan privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul examinării cauzei în ordine de apel.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond de admitere parțială a acțiunii, or, prima instanță just a stabilit corectitudinea calculului Inspectoratului de Poliție Briceni a vechimii în muncă cu avantaje lui Ghenadi Caraulan, conform certificatului nr. 34/25-1239 din 14 februarie 2019, în care s-a indicat vechimea cu avantaje în serviciu în cadrul Ministerului Afacerilor Interne a acestuia constituie 24 ani 02 luni și 09 zile.

Astfel, argumentul apelantului că activitatea intimatului din perioada 07 octombrie 2011 – 21 decembrie 2011, nu se încadrează la pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, cât și la art. 6 alin. (2) al Legii nr.1036/1996, art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 300/2017 nu a fost reținut de către instanța de apel. Or, apelantul nu a ținut cont de faptul că condiția esențială în sensul pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, este ca instituția în care persoana își exercită serviciul, să asigure paza, escortare și deținerea persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (de detenție provizorie) și nu apartenența acesteia la Departamentul Instituțiilor Penitenciare.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că în circumstanțele în care s-a constatat că Inspectoratul de Poliție Briceni a calculat vechimea în muncă cu avantaje lui Ghenadi Caraulan cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, prima instanță corect a concluzionat asupra ilegalității deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale (oficiul teritorial Ocnița) nr. 38/2019/12658 din 17 aprilie 2019 și deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1160/19 din 29 mai 2019 privind refuzul stabilirii pensiei pentru vechime în muncă lui Ghenadi Caraulan.

Totodată, instanța ierarhic inferioară a considerat că prima instanță corect a admis pretenția reclamantului privind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 400 de lei, suportate în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

Invocând ilegalitatea deciziei enunțate, la 15 iulie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei decizii noi, iar la 08 septembrie 2020 a depus și motivarea recursului, în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința depusă asupra cererii de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

În concluzie recurenta a invocat că instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege de îndeplinire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei.

Totodată, a susținut că nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță și instanța de apel ca fiind stabilite.

Prin referința depusă la 26 octombrie 2020 Ghenadi Caraulan reprezentat de avocatul Irina Raducan a solicitat respingerea recursului Casei Naționale de Asigurări Sociale și menținerea în vigoare a deciziei contestate.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la 15 iulie 2020 (f.d.137) și respectiv 08 septembrie 2020 (f.d.145-148) este în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 iulie 2020 și recepționată de recurentă la 15 august 2020, la adresa poștei electronice (f.d.138).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan